

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

9. atgādina, ka Meksikas valdība sniedz ieguldījumu īstenas daudzpusības veicināšanā un Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcības iespēju palielināšanā attiecībā uz miera saglabāšanu un ilgtspēju un cilvēktiesību aizsardzības nodrošināšanu, lai vienlaikus saskaņā ar Limas deklarāciju, izmantojot starptautisko tiesību sistēmu, varētu novērst tādas miera un drošības apdraudējuma faktorus kā narkotiku un ieroču tirdzniecība, organizētā noziedzība, terorisms un cilvēku tirdzniecība;
10. ļoti vēlas, lai stratēģiskā partnerība būtu iespēja apspriest veidu, kā vislabāk piemērot visos divpusējos nolīgumos iekļauto cilvēktiesībām un demokrātijai veltīto klauzulu, un kā iespēja izvērtēt šīs klauzulas ievērošanu, tostarp tās pozitīvā aspekta izvērtēšanu, jo cilvēktiesības un demokrātija ir būtiskas vērtības;
11. uzskata, ka jauniešu sociāla integrācija ir viens no galvenajiem veidiem, kā jaunieši sajūtas piederīgi demokrātiskam režīmam, un ka viņu frustrācija ir viens no vardarbības saasināšanās pamatcēloņiem, un tāpēc Meksikai vēl vairāk ir jāsadarbojas ar Eiropas Savienību sociālās kohēzijas jomā; pie viena aicina Meksikas iestādes piešķirt līdzekļus, lai palīdzētu jauniešiem iekļauties sabiedrībā un lai pieņemtu narkotiku profilakses un toksikomānu readaptācijas un reintegrācijas programmas;
12. aicina Eiropas Komisiju un Meksikas valdību, termiņa vidū pārskatot laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam noteikto finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā, noteikt drošības nostiprināšanu un pārvaldības un iestāžu kapacitātes celšanu kā pirmās nozīmības jomas (sociālā kohēzija) prioritāti;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jomā, dalībvalstīm, Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas un Latīņamerikas valstu (*EuroLat*) asamblejai, kā arī Meksikas Savienoto valstu Kongresa priekšsēdētājam.

Dienvidkoreja - nāvessoda legalizēšana

P7_TA(2010)0068

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par nāvessoda legalizēšanu Dienvidkorejā

(2010/C 349 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvessoda atcelšanu un nepieciešamību pēc tūlītēja nāvessodu izpildes moratorija valstīs, kurās joprojām piemēro nāvessodu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149, kurā pieprasīts noteikt nāvessoda piemērošanas moratoriju (pamatojoties uz Trešās komitejas ziņojumu (A/62/439/2. pielikums)),
 - ņemot vērā 1998. gada 3. jūnijā Padomes pieņemto ES pamatnostādņu par nāvessodu pārskatīto un atjaunināto teksta redakciju,
 - ņemot vērā Ženēvā 2010. gada 24.–26. februārī notikušā Pasaules 4. kongresa dalībnieku pieņemto galīgo deklarāciju pret nāvessodu un tajā pausto prasību par vispārēju nāvessoda atcelšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies atcelt nāvessodu un cenšas panākt šā principa vispārēju atzīšanu;

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- B. tā kā 2010. gada 25. februārī Korejas Republikas Konstitucionālā tiesa ar balsu vairākumu (5 pret 4) lēma, ka nāvessods ir paredzēts valsts pamatlikumā, un tā kā tomēr tiesneši arī uzsvēra, ka jautājums par nāvessoda saglabāšanu vai atcelšanu drīzāk būtu jāapspriež Nacionālajā asamblejā, nevis Konstitucionālajā tiesā;
- C. tā kā Konstitucionālā tiesa lēmumu pieņēma, 5 tiesnešiem balsojot “par” un 4 — “pret”, un tā kā 1996. gada lēmumu pieņēma, 7 tiesnešiem balsojot “par” un 2 — “pret”;
- D. tā kā Konstitucionālā tiesa lēmumu pieņēma, atbildot uz sūdzību, ko iesniedza 72 gadus vecs korejietis, kas apsūdzēts par četru tūristu nogalināšanu 2007. gadā un kas sūdzībā apgalvoja, ka nāvessods pārkāpj valsts pamatlikumā noteikto principu par cilvēka cieņas neaizskaramību;
- E. tā kā Korejas Republikā ir vairāk nekā 55 cietumnieki, kuriem apstiprināta nāvessoda izpilde;
- F. tā kā pēdējā nāvessoda izpilde Korejas Republikā notika 1997. gada decembrī; tā kā nāvessodu nav piemērots kopš amatā stājās jaunais prezidents *Kim Dae-jung*, kuram pašam 1980. gadā bija piespriests nāvessods, bet vēlāk tas tika atcelts, un tā kā pēdējos 13 gadus Korejas Republika pieder pie to valstu grupas, kas nāvessodu praksē nepiemēro;
- G. tā kā 2006. gadā Valsts cilvēktiesību komiteja ierosināja likumprojektu par nāvessoda atcelšanu;
- H. tā kā 2007. gada 18. decembrī ANO Ģenerālā asambleja ar balsu vairākumu pieņēma rezolūciju, kurā valstis tiek aicinātas noteikt nāvessoda izpildes moratoriju, lai atceltu nāvessodu, un šīs rezolūcijas saturu atkārtoti apstiprināja otrajā rezolūcijā, ko pieņēma 2008. gada 18. decembrī,
1. atzīst, ka Korejas Republika nav izpildījusi nāvessodus kopš 1998. gada, tādējādi kļūstot par valsti, kurā nāvessodus nepiemēro *de facto*; atzinīgi vērtē uzlabojumus cilvēktiesību aizsardzības un veicināšanas jomā šajā valstī;
 2. pauž dziļu neapmierinātību par Korejas Republikas Konstitucionālās tiesas pieņemto lēmumu atbalstīt nāvessodu, tomēr atzīmē, ka šo lēmumu atšķirībā no 1996. gadā pieņemtā lēmuma (7 balsis “par” un 2 balsis “pret”) pieņēma ar niecīgu balsu vairākumu;
 3. pauž atbalstu kustībām, kuru dalībnieki cenšas panākt nāvessoda atcelšanu Korejas Republikā;
 4. atkārtoti pauž vispārēju negatīvu nostāju pret nāvessodu, kas ir pretrunā modernai krimināltiesību sistēmai un pretēji plaši izplatītam uzskatam — nesamazina noziegumu skaitu;
 5. mudina Korejas Republiku ieviest tiesisku moratoriju attiecībā uz visiem nāvessodu izpildes gadījumiem, līdz tās parlaments izdos likumu par nāvessoda atcelšanu;
 6. aicina Korejas Republikas valdību atbalstīt ANO rezolūciju par nāvessoda atcelšanu un pieņemt lēmumu atbalstīt vai balsot par šīs rezolūcijas iesniegšanu Ģenerālajai asamblejai;
 7. ar gandarījumu norāda, ka acīmredzams vairākums pasaules valstu, kuras pārstāv vairāk nekā divas trešdaļas starptautiskās sabiedrības locekļu, pašreiz pilnībā *de iure* atcēlušas nāvessodu vai ieviesušas nāvessodu izpildes moratoriju *de facto*;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Eiropas Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Korejas Republikas valdībai un Korejas Valsts cilvēktiesību komitejai.
-